కరంట్ కథ

బావిలోని నీటిని బయటికిపోస్తున్న కరెంటు మోటారును చూస్తూ, బావిగడ్డ మీద నిలుచున్నాడు రాజయ్య. మోట తప్పింది, పాటు ఎరిగి పనిచేసుకొని, పుట్లకొద్ది పండించుకొని పిల్లలను చదివించుకోవాలి అనుకుంటూ పారుతున్న పొలంవైపు చూసాడు.

విత్తనం మొలకెత్తి, పెరిగి పెద్దై పంటకొచ్చేవరకు ఎంత కష్టపడాలి, ఎన్ని కళ్ళతో కాపాడాలి, తీరా పంట చేతికొచ్చేసరికి గాలిదుమారాలు, వడగళ్ళ వానలు ఎన్నిటిని తప్పించుకుంటే పంట యిల్లు చేరుతుంది.

దొడ్డిముందు కుంపటి దగ్గర పడుకున్న కుక్క ఒక్కసారే అరవడం విని అటువైపు చూసాడు. ఓ జీప్ బావిగడ్డ వైపే వస్తూవుంది. దాన్ని చూసి లేగదూడ తోకపైకెత్తి తల్లిమేస్తున్న వైపు పరుగెత్తింది. 'జీప్‌లో వచ్చేది ఎవరన్న', అనుకుంటూ దాన్నే చూస్తూ, నిలుచున్నాడు. అది తాను నిలుచున్న గడ్డకు కొంచెం దూరంలో ఆగింది. అందులో నుండి దిగిన ముగ్గురు తనవైపే వస్తున్నారు.

రాజయ్య వాళ్ళను గుర్తు పట్టాడు.

ముందు నడిచే యిద్దరిలో ఒకతను యస్.ఓ., రెండవతను లైన్ ఇన్స్‌పెక్టరు. వాళ్ళ వెనకాల మౌనంగా చేతి రుమాలుతో, మధ్య మధ్యన నుదురును, మెడను వొత్తుకుంటూ నడుస్తున్న ఎ.ఇ. "వీళ్లెందుకొస్తున్నట్టు? తనతో వీళ్ళకేంపని? కరెంట్ బిల్ కూడా బాకీ లేదే. కొంపదీసి మోటరు పీక్కపోరు గదా!"

"రాజన్నా నీవు గడ్డ మీదున్నావ్. మమ్ములను గెట్టెక్కించాలి" అన్నాడు ఎస్.ఓ. ముగ్గురూ గడ్డను ఎక్కే ప్రయత్నం చేస్తువున్నారు.

"నేనే వస్త, జారిపడేరు." అంటూ తానే దిగొచ్చాడు. ఎన్నోసార్లు చేతులెత్తి దండాలు పెట్టిన రాజయ్యకు ఈ రోజెందుకో చేతులు లేవలేదు.

"అక్కడ సింత కింద కూసుందురు పాండ్రి" అంటూ కొంచెం దూరంలో వున్న చింతలవైపు నడుస్తూ వుంటే అందరూ ఆయన్ని అనుసరించారు.

పాపం ఎన్ని బాధలు వొచ్చినయి కొడుకులకు. నన్ను ఆఫీసు సుట్టు ఇండ్ల సుట్టు తిప్పి తిప్పి సంపిరిగదా. అదే ఆ రోజు యస్.ఓ. గారింటికి నెయ్యి బుడ్డి తీసుకుని పోతే

"దొర" అంటూ గేటు కొట్టాడు.

ఎవరు పలకలేదు.

సాయంత్రం ఏడు కావొస్తుంది.

"దొర దొర" అంటూ మల్లి కాస్త పెద్దగనే పిలిచి గేటును కదిలించి లోనికి తొంగి చూసి, ఇంట్లోనే సినిమా ఆడుతుందీ అనుకుంటూ అటే చూస్తూ నిలుచున్నాడు. ఎవరూ కదిలినట్టు కనిపించలేదు. మల్లీ గేటు కొట్టాడు.

"ఎవరు?" అంటూ వచ్చింది యస్.ఓ. గారి భార్య. మెడనిండా బంగారం. యింట్లో కూడా కాళ్ళకు చెప్పులా అనుకుంటూ చూస్తున్నాడు.

ఆమె గేటును సమీపించి. 'ఎవరు కావాలి?'

"దొర"

"లేరు బజారు కెళ్ళారు"

"అయితే దీన్ని తీసుకోండి" అంటూ తాను తెచ్చిన నెయ్యి బుడ్డిని ఆమెకు అందిచ్చాడు.

"దొర తెమ్మన్నారా?"

"ఆ"

"కిలో నెయ్యికే కరెంటొస్తదా?" అంటూ కిలక్కున నవ్వుతూ లోపలికి నడిచింది.

రాజయ్యకు అర్థం కాలేదు ఎందుకు నవ్విందో. వూల్లో ఎవరైన చుట్టల పొగాకు పెడితే ఎంత ఇదిగ, మర్యాదపూర్వకంగా...

నెయ్యిని ఊరినుండి మోసుకొస్తే... ఛో-ఛో అంటూ ఆఫీసు వైపు మళ్ళాడు. అతని తలనిండా ఆలోచనలు అతని నడకకంటే వేగంగా.

ఆఫీసుకు చేరేసరికి అక్కడ గేటు పిల్లర్ నానుకొని వాచ్‌మెన్ నిలుచున్నాడు. నోట్లో సగం వరకు కాలిన బీడి. రాజయ్య ఆయన దగ్గరికి వెల్లి రెండు చేతులు జోడించి దండం పెట్టాడు.

"ఏం సంగతి?" బీడీ నోట్లో నుండి తీసి బూడిదను రాల్చుతూ

"అయ్యా ఏంలేదు యస్ఓ దొర ఇంట్లో లేరు. మాపటికి ఈడ జర పడుకుందామని" ఏమంటాడో అనుకుంటు కొంచం జంకుతూ అడిగాడు.

"ఏ యింటికి పోయినవు?"

"ఆయనింటికే అగో అక్కడ ఎదురుంగ వుందిగదా" అంటూ వెనక్కి మల్లి చూపించాడు.

"ఏఇగారి ఇల్లెక్కడ?"

"అదిగో అటు, ఆ రెండవ ఇల్లు" అంటూ ఆఫీస్ ఆవరణలో వున్న క్వార్టర్‌ను చూపించాడు.

"అదా అదీ ఆఫీసే అనుకున్న" అంటూ రాజయ్య ఆ యింటి వైపు నడిచాడు. రూపాయలు దగ్గరున్నయి. కాలం బాగా లేదు. యిచ్చేది తప్పదు. యిచ్చేస్తే పీడపోద్ది. అనుకుంటూ గేటు దగ్గర నిలుచున్నాడు. ఈ యింట్లో కూడా సినిమా నడుస్తున్నట్లుంది. అందరు దాని ముందే ఉన్నట్లున్నారు. యిల్లు పెద్దగానే వుంది చెట్లు గూడ వున్నాయి. అవేమి చెట్లో కాయలేదు పూవు లేదు. సక్కగ తాడిచెట్లంత పెరిగినవి. వీళ్ళకు ఇంత మంచి యిల్లు సర్కారోల్లు కట్టిచ్చారే. మా వూల్లో హరిజండ్లకు కూడ కట్టిచ్చింగ్రు. అవి గాలికి లేసిపోయినయి. వర్షానికి కూలిపోయినయి. వీళ్ళపనే బాగుంది. జీతానికి జీతం, ఎక్కి తిర్గేటందుకు జీపు. యింత మంచి యిండ్లు అనుకుంటూ అటూ ఇటూ చూసి నిక్కి గేటుపై నుండి లోపలికి చూశాడు.

'భౌ.. భౌ..' మంటూ తొడేలు లాంటి కుక్క లేచి తన ముందటి కాళ్ళను గేటుమీద పెట్టి ఏ మాత్రం అందినా కొరికేస్తాననట్టు చూస్తోంది.

రాజయ్య "దియ్యో దియ్యో" అంటూ కూర్చున్నాడు. అది మొరుగుతూనే వుంది.

"రాజా-ఏయ్ రాజా" అంటూ లోపలినుండే కేక కుక్క కుయ్ కుయ్ మంటూ లోపలికి పరుగెత్తింది. రాజయ్య బిక్కు బిక్కుమంటూ లోపలికోసారి చూసి "నా పేరు ఈమెకెట్ల తెలుసు! నన్ను పిలిచిందా, లేకుంటే కుక్క పేరు రాజా" అనుకుంటు మెల్లగా వెళ్ళి వాచ్‌మన్ దగ్గరికి వచ్చి నిలుచున్నాడు.

"ఏమయ్యా పటేలా వున్నారా ఎఇ గారు?"

"తెలువదు"

"అడగలేదా?"

"కుక్క దగ్గరికి రానిస్తలేదు"

"బయపడ్డావా?"

"అమ్మో అదెట్టుంది!"

"అయినా సార్ యిప్పుడు యింట్లో వుండరు. క్లబ్బుకు పోవొచ్చు".

"క్లబ్ అంటే ఏంది సారు?"

"క్లబ్ అంటే పెద్ద పెద్దోల్లు ఆడుకునే జాగ"

"రాత్రిపూట ఏమాట?"

"పేకాట"

"అంటే అదే జువ్వ. తిరునాలల్ల ఆడతారుగ పైసల్‌పెట్టి'

"ఆ అదె గదె"

"అయితె ఈన కంటె పెద్ద దొర యిల్లెక్కడ?"
"ఆయన ఇక్కడుండడు, హైద్రాబాద్‌లో వుంటడు. రోజు వచ్చి పోతుంటడు."
"మరి ఈ ఎఇ దొర గంట రెండు గంటల్లో వచ్చేనా?'
"రాదు ఆయనకు యింకో ఆమె వుంది. ఆమెకో యిల్లుకూడ ఈ మధ్య కట్టిచ్చిండు. అక్కడికి పోవచ్చు."
"అట్లనా? ఆయనకు సర్కారు యిల్లు కట్టిస్తె, ఆయనేమో తన లంజమ్మకో యిల్లు కట్టిచ్చిండే!" అన్నాడు.
"ఆల్లకేంది దొరలు సంపాదించినవన్ని ఎట్ల కరుసయితై"
"ఎట్లొచ్చినవి అట్ల పోతయి"
వాచ్‌మన్ వరండాలోకి వెళ్ళి రెండు బెంచీలను జతచేసి వాటి మీద చెద్దరు పరిచి పక్కమీద వాలి రాజయ్య వైపు మళ్ళి పడుకున్నాడు.
రాజయ్య ఓ కాలును స్టూలు మీద పెట్టుకొని, అదే మోకాలుమీద రెండు చేతులు పెట్టుకొని, ఆ వేళ్ళ మీద గదమ నానిచ్చి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.
ఈ రోజు కూడ పని కాకపాయె. పగలు తనువొచ్చేసరికే ఎవరు లేరు.
"ఎక్కడో పెద్ద లైన్ చెడిపోతే అందరు పోయింద్రట" అన్నాడు వాచ్‌మెన్.
రాజయ్య ఆలోచిస్తూ ఆ పక్కనేవున్న బెంచిమీద వొరిగాడు. నిద్ర పట్టింది. ఆ రాత్రి గడిచింది.
"కరెంటు బాగా వస్తుందా?" లైన్‌మెన్.
"అయ్యా మంచిగనే వస్తుంది". అంటూ గతంలో నుండి తేరుకొని నులకమంచాన్ని వాల్చాడు.
ఎ.ఇ. గారు చింత మొదట బోర్లించిన బొక్కెనమీద కూర్చుంటూ "ఇక దీనితో నీకు పనిలేదనుకుంట?" అంటూ రాజయ్యవైపు చూసాడు.
"కరెంటు రాకుంటే మోటే గతి కదా. అందుకొరకె దాన్ని జాగ్రత్తగా అక్కడ పెట్టిన"
"కరెంటెందుకు రాదు?"
రాజయ్య చిన్నగా నవ్వాడు.
ఎందుకు నవ్వుతున్నావు అన్నట్టు కనుబొమ్మలను కదిలించాడు యస్.ఓ.
"వైర్లు తెగిపోయిన, ట్రాన్స్‌ఫారము కాలిన ఇంక అప్పుడప్పుడు కావాలని మీరే బందు గూడ చేస్తరు గదా"
ఎందుకో ఒక్కసారి అందరికీ కొరడాతో కొట్టినట్లైంది. ఒక్కసారి ఒకరి మొఖం ఒకరు చూసుకున్నరు.
చింతకింద పడుకున్న గేదెలను చూస్తూ 'ఏమైన ఈనినయా' అంటూ మాటలను మార్చాడు యస్.ఓ.

"ఈన్నయి ఉంటె అమ్మేసిన మొన్న"

మా మీదికి మరో రాయి అందుకున్నట్టున్నాడు అనుకొని

"రాజన్నా"

"దొర" అంటూ యస్.ఓ. గారి వైపు చూశాడు.

"నీకైతె కరెంట్ ఇచ్చినం. కాని మా పీకల మీదికొచ్చింది" అంటూ నుదురు ఓసారి తుడ్చుకున్నాడు.

"మీకా! ఎందుకు దొర? తాగినోడె కట్టె తాళ్ళ పన్ను అన్నట్టు కరంటు పెట్టుకొన్నప్పుడే....." అంటూ మంచం ఎదురుగ వున్న చిన్న గుండ్రాయి మీద కూర్చున్నాడు.

"ఈ వూళ్లో చాలా మంది నీకంటె ముందు ధరఖాస్తు పెట్టారట వాళ్ళకు యివ్వక, మూడు స్థంబాలిచ్చి, నిన్న మొన్న ధరఖాస్తు పెట్టిన నీకు యిచ్చామట."

"మరి వాళ్ళకు...." మాట పూర్తి కాకముందే

"వాళ్ళు డబ్బులు ఇవ్వలేదట. నీవు డబ్బులిచ్చినావట. అందుకని నీకిచ్చామట"

"నేను డబ్బులిచ్చింది వాళ్ళు సూసిండ్రా?"

"పై అధికార్లకు ధరఖాస్తులిచ్చారు"

"యిస్తె ఏమైద్ది సాచ్చంలేంది?"

"అందుకే నీ దగ్గరికొచ్చాం" అంతవరకు మాట్లాడని ఎ.ఇ. గారు నోరు విప్పారు.

రాజయ్య ఎ.ఇ. గారి వైపు చూసాడు. ఎ.ఇ. గారు రాజయ్యనే చూస్తున్నాడు.

"ఎదురుగ పోయి దండం దొర అంటె వినికూడ చేయెత్తని మనిషి, ధరఖాస్తు పెట్టి ఏడాది అయ్యింది సార్ అంటె, 'అంతా యస్.ఓ. గారు చూసుకుంటారు పో' అన్నాడాయన ఈయాల నాదగ్గరకొచ్చిండు. నా సాచ్చం కావాలంట. నేను సేసింది సెపుత అంతే" అని మనస్సులో అనుకొని "నన్నేం సెయ్యమంటరో సెప్పుండ్రి"

"ఏం చెయ్యక్కర్లేదు. మాకు నీవు ఎలాంటి లంచం యివ్వలేదని చెప్పాలంతే" అంత వరకు మంచం పట్టెకు ఆనించిన చేతులను ఒక్క దగ్గరికి చేర్చి నలుపుకుంటూ అన్నాడు యస్.ఓ.

"ఈ రోజుల్లో లంచం లేకుండా ఎవరైనా ఏ పనైనా చేస్తున్నారా అని తాను చెప్పినా నమ్ముతారా. లాభం కలిగే చోట లంచం. నష్టం వచ్చే చోటా లంచమే. పని చేసినందుకు లంచం, ఎద్దుకో సూదిస్తే లంచం, కరెంటు పెట్టుకున్నందుకు లంచం, కరెంటు నడిపిచ్చుకున్నందుకు లంచం, ఆకరికి పండించిన పంట అమ్మేటందుకు పోతె అక్కడ ధర పల్కెటందుకు లంచమేనాయె! ఈ లంచాల లోకంలో నేను లంచం యియ్యలేదంటే ఎవరు నమ్ముతారు?" అని ఆలోచిస్తున్న

రాజయ్యనుద్దేసిస్తూ.

"రేపో ఎల్లుండో నీ దగ్గర్కి ఎంక్వయిరికి వొస్తరు. వాళ్ళకు బస్ ఇంతే చెప్పు"

"నేను సెపితె నమ్మితరంటరా!"

"చెప్పాల కాని ఎందుకు నమ్మరు" బొక్కెన మీద కూర్చున్న యల్.ఐ. పక్కనే నిలుచున్న లైన్‌మెన్ వైపు చూస్తూ.

"అంతేకదా?" లైన్‌మెన్ రాజయ్య వైపు చూస్తూ

"ఒకేల్ల ధర్మం తినమంటే-

డబ్బులిచ్చి ధర్మం తింటే లత్తకొట్టదు" మళ్ళి తానె

"నేను చెప్పలేదండీ? ఆయన ఇచ్చిన డబ్బులు ఆయనకు వాపసివ్వండి. అంతే, వేరే మార్గం లేదు". అంటూ తన జేబు నుండి ఐదొందలు తీసి మంచం మీద వున్న డైరీ మీద పెట్టాడు ఎ.ఇ. గారు.

'అంతే సార్' అంటూ తానో ఐదొందలు తీసి వాటిపైన్నే పెట్టారు. యస్.ఓ. గారు.

వాళ్ళను చూసి యల్.ఐ. ఐదొందలు

"మరి ఇ.ఇ.కిచ్చినయి సార్?" యస్.ఓ.

"మీరు కలిపి యియ్యండి అడుక్కుందురు గాని"

మరో ఐదొందలు కలిపారు.

మొత్తం రెండు వేలు.

వాటినే చూస్తున్న రాజయ్య "మిగతా ఐదొందలు?" అనుకుంటున్నాడు మనస్సులో. నోట్లను సరిచేసి మరో సారి లెక్కపెట్టి "ఇదిగో ఈ రెండు వేలు" రాజయ్యకియ్యబోయె సరికి, రాజయ్య లేచి నిల్చుని 'ఇచ్చి తీసుకుంటె ఏం బాగుంటది. నేను సెప్పేది సెపుతాలేండ్రి'

"అమ్మమ్మ వద్దు. కేసు చాల సీరియస్ కొచ్చింది. ఛైర్మన్ గార్కి మంత్రి గారికి కూడ ధరఖాస్తులు వెళ్ళినయి. అన్నాడు ఎ.ఇ.గారు.

"మా ఉద్యోగాలు వూడుతయ్" అన్నాడు యస్.ఓ.

"ఊడితేంది? దొరలు బతకలేర? కూడ పెట్టినయన్ని ఎటుపోతయి? మీ యిండ్లు, పెండ్లాలు, మీ ఆస్తులు అన్ని సూస్తి గదా?" అని మనస్సులోనే అనుకుంటున్న రాజయ్య నుద్దేశిస్తూ-

"ఇవి వుంచుకో స్టోర్‌లో ఇచ్చిన రెండొందలు రావు. వాడు ఆ రోజే తాగేసుండొచ్చు. సెక్షన్ల యిచ్చినయి పంచుకొని ఖర్చు పెట్టుకోవచ్చు" యస్.ఓ.

"అంతా పకీర్ సన్నాసులు ఇన్ని రోజులున్నాయ్"? ఎ.ఇ.

"యీల్లు నావాబు కొడుకులేమో, అవును అంతేలే ఆఫీస్‌లొదిలి వూర్లో తిరిగే నవుకరు గాళ్ళంతా అంతే. ఏ ఊరికి పోతే ఆ వూరు అత్తగారిల్లు అనుకుంటరు".

అంటూ నిలుచున్న రాజయ్య చుట్టూ అందరూ లేచి నిల్చోని రూపాయలను అతని దోసిటిలో వుంచుతూ మరీ మరీ బ్రతిమిలాడారు.

ఎ.ఇ. గారు భుజమ్మీద చెయ్యేసి నిమిరాడు.

యస్.ఓ. గారు దోసిటిలో నోట్లు వుంచి ఆ పై చేతులు పట్టుకున్నాడు. యల్.ఐ. గదమ పట్టుకున్నాడు.

"రాజన్నా! మా బ్రతుకులు నీ చేతిలో వున్నయి. పిల్లలు గల్లోల్లం" అంటూవుంటే రాజయ్య అందర్నీ ఒక్కసారి చూశాడు. పిరికి కొడుకులు. "సచ్చు సన్నాసిగాళ్ళు" అని మనస్సులో అనుకుంటూ 'ఇగ పదండి' అంటూ జీపు వైపు నడిచాడు. అతని వెంట వాళ్ళూ.

"ఏసిబి వాళ్ళు కూడా రావచ్చు."

"ఆల్లెవరు?"

"లంచాలు తీసుకొనే వాళ్ళను పట్టుకునే వాళ్ళు."

"వాళ్ళూ లంచాలు తీసుకోరా?"

నలుగురూ నవ్వారు.

జీపు దుమ్ము రేపుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

"నీయమ్మ యాల్లకంటే ముందు వాల్లెవరో వచ్చి జరిగిందంతా అడిగి రాసుకొని పోయిన సంగతి ఈల్లకేంయెరుక! అయినా కష్టపడ్డ సొమ్ము యాడికి పోద్ది? సేరాల్సినకాడికే సేరింది." అనుకుంటూ రాజయ్య బావి వైపు నడిచాడు.

ఇప్పటివరకు జరిగిందంత చూసిన, దొడ్డిముందున్న కుక్క ఓ మాదిరి కుయ్ కుయ్ మంది.

• 1990

కథా నిలయం
5276
శ్రీకాకుళం